Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 marca 1977 r.

mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług

(77/249/EWG)

(Dz.U. L 78 z 26.3.1977, str. 17)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 2006/100/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	141	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DYREKTYWA RADY

z dnia 22 marca 1977 r.

mająca na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług

(77/249/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 57 i 66,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z Traktatem każde ograniczenie możliwości świadczenia usług, które wynika z obywatelstwa lub warunków związanych z miejscem zamieszkania, jest zabronione od zakończenia okresu przejściowego;

niniejsza dyrektywa odnosi się tylko do działań mających na celu ułatwienie skutecznego wykonywania działalności zawodowej prawnika świadczącego usługi; konieczne będzie podjęcie bardziej szczegółowych środków zmierzających do ułatwienia skutecznego korzystania z prawa do podejmowania działalności gospodarczej;

skuteczne korzystanie przez prawników ze swobody świadczenia usług wymaga od przyjmującego Państwa Członkowskiego uznania za prawników osoby wykonujące ten zawód w różnych Państwach Członkowskich;

ponieważ niniejsza dyrektywa dotyczy wyłącznie świadczenia usług i nie zawiera postanowień w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, osoba uprawniona, której dotyczy dyrektywa, ma obowiązek przyjęcia tytułu zawodowego używanego w Państwie Członkowskim, w którym osoba ta prowadzi działalność zawodową, w dalszej części dokumentu określanym jako „Państwo Członkowskie pochodzenia”,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się, w zakresie i na warunkach w niej określonych, do działalności zawodowej wykonywanej przez prawnika w formie świadczenia usług. Niezależnie od wszelkich postanowień zawartych w niniejszej dyrektywie Państwa Członkowskie mogą zastrzec dla określonych grup prawników przygotowywanie dokumentów urzędowych, upoważniających do zarządzania majątkiem osób zmarłych bądź dotyczących ustanawiania lub przekazywania praw do nieruchomości.

2. „Prawnik” oznacza jakąkolwiek osobę upoważnioną do wykonywania swojej działalności zawodowej, określoną jednym z następujących terminów:

([1]) Dz.U. C 103 z 5.10.1972, str. 19 oraz Dz.U. C 53 z 8.3.1976, str. 33.
([2]) Dz.U. C 36 z 28.3.1970, str. 37 oraz Dz.U. C 50 z 4.3.1976, str. 17.

▼B

w Belgii:	Avocat — Advocaat
w Danii:	Advokat
w Niemczech:	Rechtsanwalt
we Francji:	Avocat
w Irlandii:	Barrister Solicitor
we Włoszech:	Avvocato
w Luksemburgu:	Avocat-avoué
w Holandii:	Advocaat
w Zjednoczonym Królestwie:	Advocate Barrister Solicitor

▼A1

Grecja:	Δικηγόρος

▼A2

Hiszpania:	Abogado
Portugalia:	Advogado

▼A3

Austria:	Rechtsanwalt
Finlandia:	Asianajaja/Advokat
Szwecja:	Advocat

▼A4

Republika Czeska:	Advokát
Estonia:	Vandeadvokaat
Cypr:	Δικηγόρος
Łotwa:	Zvērināts advokāts
Litwa:	Advokatas
Węgry:	Ügyvéd
Malta:	Avukat/Prokuratur Legali
Polska:	Adwokat/Radca prawny
Słowenia:	Odvetnik/Odvetnica
Słowacja:	Advokát/Komerčný právnik

▼M1

Bułgaria:	Адвокат
Rumunia:	Avocat.

▼B

Artykuł 2

Każde Państwo Członkowskie uzna za prawnika każdą osobę wykonującą czynności określone w art. 1 ust. 1, wymienioną w ust. 2 tego artykułu.

▼B

Artykuł 3

Każda osoba wymieniona w art. 1 powinna posługiwać się tytułem zawodowym wyrażonym w języku lub w jednym z języków Państwa Członkowskiego pochodzenia, z określeniem organizacji zawodowej, która upoważnia tę osobę do wykonywania zawodu lub sądu, przez który osoba ta jest upoważniona do wykonywania zawodu zgodnie z prawem tego państwa.

Artykuł 4

1. Czynności związane z reprezentowaniem lub obroną klienta w postępowaniu sądowym lub przed organami władzy państwowej będą wykonywane w każdym przyjmującym Państwie Członkowskim na warunkach określonych dla prawników prowadzących działalność zawodową w tym państwie, z wykluczeniem wszelkich warunków wymagających pobytu lub zarejestrowania się w organizacji zawodowej w tym państwie.

2. Prawnik wykonujący takie czynności przestrzega zasad regulaminu zawodowego przyjmującego Państwa Członkowskiego bez uszczerbku dla obowiązków, jakie na nim spoczywają w Państwie Członkowskim pochodzenia.

3. Gdy czynności te wykonywane są w Zjednoczonym Królestwie, „zasady regulaminu zawodowego przyjmującego Państwa Członkowskiego” oznaczają zasady regulaminu zawodowego obowiązujące prawników noszących tytuł „solicitor”, w przypadku gdy wykonywanie tych czynności nie jest zastrzeżone dla prawników noszących tytuł „barrister” lub „advocate”. W przeciwnym razie obowiązują zasady regulaminu zawodowego dotyczące „barristers” i „advocates”. Natomiast w stosunku do prawników noszących tytuł „barrister” pochodzących z Irlandii zawsze będą obowiązywać zasady regulaminu zawodowego, które w Zjednoczonym Królestwie obowiązują prawników noszących tytuł „barrister” lub „advocate”.

Gdy czynności te wykonywane są w Irlandii, „zasady regulaminu zawodowego przyjmującego Państwa Członkowskiego” oznaczają, o ile zasady te dotyczą ustnego przedstawienia sprawy w sądzie, zasady regulaminu zawodowego dotyczące prawników noszących tytuł „barrister”. We wszystkich pozostałych przypadkach mają zastosowanie zasady regulaminu zawodowego obowiązujące prawników noszących tytuł „solicitor”. Natomiast prawnicy noszący tytuł „barrister” i „advocate” ze Zjednoczonego Królestwa będą zawsze podlegać zasadom regulaminu zawodowego obowiązującym w Irlandii prawników noszących tytuł „barrister”.

4. Prawnik wykonujący czynności odmienne od wymienionych w ust. 1 podlega warunkom i zasadom regulaminu zawodowego obowiązującego w Państwie Członkowskim pochodzenia, bez naruszenia zasad, bez względu na ich źródło, które obowiązują w tym zawodzie w przyjmującym Państwie Członkowskim, przede wszystkim zaś zasad, które dotyczą sprzeczności pomiędzy wykonywaniem czynności prawnika i wykonywaniem innych czynności w tym Państwie Członkowskim, zachowania tajemnicy zawodowej, zależności wobec innych prawników, zakazu występowania tego samego prawnika w imieniu stron o sprzecznych interesach oraz reklamy. Te zasady obowiązują tylko wtedy, gdy mogą być przestrzegane przez prawnika, który nie prowadzi działalności zawodowej w przyjmującym Państwie Członkowskim i w stopniu, w jakim ich przestrzeganie jest obiektywnie uzasadnione jako mogące zapewnić w tym Państwie Członkowskim prawidłowe wykonywanie czynności prawnika, powagę zawodu i poszanowanie zasad dotyczących sprzeczności w wykonywaniu czynności zawodowych.

▼B

Artykuł 5

Dla wykonywania czynności dotyczących reprezentowania oraz obrony klienta w postępowaniu sądowym każde Państwo Członkowskie może wymagać od prawników, o których mowa w art. 1, aby:

— zostali przedstawieni, zgodnie z miejscowymi zasadami lub zwyczajami, głównemu sędziemu i gdzie stosowne, właściwemu dziekanowi rady korporacji zawodowej w przyjmującym Państwie Członkowskim,

— współpracowali z prawnikiem, który wykonuje swój zawód w danej instytucji sądowniczej i który, w miarę potrzeb, będzie odpowiadać przed tą instytucją, lub też z „avoué" lub „procuratore" wykonującym swój zawód w tej instytucji.

Artykuł 6

Każde Państwo Członkowskie może wyłączyć prawników, którzy otrzymują wynagrodzenie i są zatrudniani przez instytucję publiczną lub prywatną, z wykonywania czynności związanych z reprezentowaniem lub obroną tej instytucji podczas postępowania sądowego, jeżeli prawnikom prowadzącym działalność zawodową w tym Państwie Członkowskim zabrania się wykonywania tych czynności.

Artykuł 7

1. Właściwe władze w przyjmującym Państwie Członkowskim mogą poprosić osobę świadczącą usługi, aby dowiodła swych kwalifikacji jako prawnik.

2. W przypadku niepodporządkowania się obowiązkom, które wymienione są w art. 4 i obowiązują w przyjmującym Państwie Członkowskim, właściwe organy tego państwa określą, zgodnie z własnymi zasadami i procedurami, konsekwencje takiego niepodporządkowania się i w tym celu mogą zdobyć każdą wymaganą informację zawodową dotyczącą osoby świadczącej usługi. Poinformują one właściwe organy w Państwie Członkowskim pochodzenia o każdej powziętej decyzji. Taka wymiana informacji nie będzie mieć wpływu na poufny charakter dostarczanych informacji.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie niezbędne środki w celu zastosowania się do niniejszej dyrektywy w ciągu dwóch lat od jej ogłoszenia i bezzwłocznie informują o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjęły w dziedzinie regulowanej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

Dyrektywa niniejsza skierowana jest do Państw Członkowskich.